

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρυμβ' (142) Ψαλμὸς καὶ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ δεῦτε πάντες, εὐσεβοφρόνως προσπέσοντες βοῶμεν Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Χαράλαμπε ῥῦσαι τοὺς τιμῶντας σε, λοιμικῆς ἀσθενείας, πάσης περιστάσεως, καὶ δεινῶν καὶ κινδύνων, ταῖς πρὸς Χριστὸν λιταῖς σου, Ἀθλητά, σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα ἅπαντες.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς πρὸς Χριστὸν σου ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῶν κινδύνων ῥῦσαι, καὶ δεινῆς κακώσεως, καὶ πάσης περιστάσεως, καὶ αἰσχυρᾶς ἀμαρτίας, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε, καὶ τῶν δυσμενῶν κατακρίσεως.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς καὶ Κύριος, ψυχῆς σου τὸ φαινόν, προειδῶς παμμάκαρ, λαμπρῶς καθωράϊσεν, ἱερωσύνη, Ἄγιε, διαπρέψαντα λίαν, εἶτα ἀθλήσεως λάμψεσι σὲ εἰς οὐρανοὺς προσελάβετο.

Δόξα.

Δόξη ἐνθέως διαπρέπων, ἔνδοξε, ἐν οὐρανοῖς κατοικεῖς, σὺν Ἀγγέλοις μάκαρ, καὶ Ἁγίων τάγμασι, δυσώπησον τὸν Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ἡμᾶς ῥυσθῆναι κολάσεως, νόσου τε καὶ πάσης πωρώσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπὲρ λόγον τὸν Θεὸν κηῖσασα, Εὐλογημένη Ἀγνή, καὶ τῶν οὐρανίων, νοερὰ στρατεύματα, τῷ κάλλει Σου λαμπρύνουσα, Παναγία Παρθένη, καταύγασον τοὺς οἰκέτας Σου, πάσης ἐξελοῦσα σκαιότητος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παναοίδιμε πόθῳ, σὲ ἀνυμνῶ Ἄγιε, τάχος τῶν κινδύνων καὶ σάλου, πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ὄρμον, σωτηρίας εὐθουνον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων, δημιουργὸς Κύριος, χάριν σοι παρέσχε θεόφρον, τὴν τῶν

ιάσεων ἦν σὺ ἐζήτησας, ὑπεραθλῶν αὐτοῦ πόθῳ, καὶ λαβῶν τοῖς δούλοις σου παράσχου Ἅγιε.

Δόξα.

Θειοτάτη προνοία, παρὰ Θεοῦ δέδοσαι πᾶσι τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, μάκαρ Χαράλαμπες· διὸ ἀπέλασον ἅπασαν νόσον καὶ βλάβην, χάριν παρεχόμενος τὴν ἐπουράνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Σε Μητέρα, καὶ γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν, Παρθένε, καὶ μακαρίζομεν, ῥῦσαι Πανάχραντε, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς Σε τὴν Ὑπερύμνητον.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ Ἀθλητά, καταφυγή μου καὶ δύναμις, σὺ προστάτης, σὺ μου καὶ ἀντίληψις, πλουτῶν σοφὴ ὄντως πρὸς Θεὸν, παρρησίαν μάκαρ, ὡς στεφανίτης ἀήττητος· διὸ καὶ πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων παράσχου, τοῖς πιστοῖς θείαν χάριν καὶ ἔλεος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλοσχερῶς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ὡς ὑπάρχων, ἱερεὺς θαυμάσιος, καὶ δυσμενῶν ὄπλα καὶ ἰσχύν, τῇ θείᾳ ἰσχυί, καταβαλὼν ἀξιῦμνητε, στεφάνων ἠξιώθης, οὐρανίων παμμάκαρ, διὸ ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα.

Ἰλέως σὺ, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, τοῖς σοῖς δούλοις, εἴης παμμακάριστε, διδοὺς αὐτοῖς χάριν δαψιλῆ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐλαύνων νόσους καὶ σκάνδαλα, καὶ χάριτος ἐνθέου, ἀξιῶν ὡς προστάτης, πᾶσαν νόσον καὶ βλάβην ἀπέλασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοοῦντες Σοῦ, τὸ ὑπὲρ λόγον μυστήριον, Θεοτόκε, Ἄχραντε Θεόνυμφε, τῶν οὐρανῶν Τάγματα Σεμνή, θάμβει γεγηθότως, συνέχονται ἐκπληττόμενα· διὸ ἡμᾶς Κυρία, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ κολάσεως ῥῦσαι Ὑπέραγνε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερύμνητον μάκαρ, τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων σὺ ἀνεκήρυξας, λαμπρῶς ἐν τῷ σταδίῳ, Χαράλαμπες θεόφρον, Ὅν ἀεὶ καθικέτευε, τῶν ἐνεστώτων κακῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ νόσων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν σε Μάρτυς πλουτοῦντες, πρὸς Θεὸν τῶν ἀπάντων πρέσβυν θερμότατον, καὶ ἀεὶ παμμάκαρ ἰκετεύομεν ῥῦσαι τῶν θλίψεων, καὶ δεινῆς μανίας, τῆς ἐνεστώσης νόσου τάχους, καὶ κινδύνων καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, παρεχόμενος πᾶσι τοῖς εὐφημοῦσί σε, ταῖς λιταῖς σου Μάρτυς, τὴν μανίαν ἐν τάχει ἀπέλασον, μάκαρ πάσης νόσου, καὶ πάσης βλάβης καὶ κακίας, ἀξιῶν οὐρανοῦ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τετοκυῖα, Ὑπερύμνητε Κόρη Θεοχαρίτωτε, θαυμαστῶς ἰσχύεις, ὅσα βούλει Ὑπέραγνε Δέσποινα· διὸ πάντας ῥῦσαι, νόσου παντοίας καὶ γεένης, καὶ κολάσεως πάσης ἐξάρπασον.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως τὴν βιοτὴν διήνυες, ἱερεὺς διατελῶν θεοκῆρυξ, εἶτα σοφέ, μαρτυρίου ἀγῶσιν, εἰς Οὐρανοὺς ἀνελήλυθας ἄριστε· διὸ λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἀπέλασον τάχιστα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναόν σου τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐγνωκότες οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν, πάσης ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσων, καὶ τοῦ ἄωρου θανάτου ἀπάλλαξον, λιταῖς σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, Παναοίδιμε Μάρτυς Χαράλαμπες.

Δόξα.

Νοοῦντες τὴν παρρησίαν Ἄγιε, ἣν πλουτεῖς πρὸς τὸν Χριστόν Ἀθλοφόρε, πίστει ἀεὶ, εὐφημοῦμεν σε μάκαρ, τὴν λοιμικὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασον, μανίαν τὴν λυμαντικὴν, ταῖς λιταῖς σου Χαράλαμπες ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, Σὺ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, Ὅν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων δυσώπει, οἰκτειρηθῆναι τῷ θείῳ ἐλέει Σου, τυχεῖν τε τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καὶ χάριτος.

Διάσωζε Ἱερομάρτυς τοὺς πίστει σε εὐφημοῦντας, ταῖς πρὸς Χριστόν λιταῖς σου Χαράλαμπες, κινδύνων καὶ ἀσθενείας ἀπάσης.

Ἀχραντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία τῇ ἱερᾷ σου θεόπνευστε, ἱκεσίᾳ πρὸς τὸν Χριστόν ἱερώτατε, οἰκτείρησον ἡμᾶς, Χαράλαμπες, σοφέ, δωρούμενος ἡμῖν τὴν λύσιν τῶν δυσχερῶν ἔνδοξε, ἀποσοβῶν πᾶσαν νόσον καὶ λοιμικὰς ἀσθενείας, ὡς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, παναοίδιμε ὀξύτατος.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27 καὶ ις' 1-2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων του Κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν, εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ

ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· «Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, παραπτωμάτων εἰς χάος, Ἀθλητὰ Χαράλαμπες, ἀλλὰ τάχος ἔξελε τῆς πωρώσεως· θλίψις γὰρ ἔνδοξε, καὶ ἀχλὺς τήκει με, τῶν ἀπείρων παραπτώσεων, ὧν με ἀπάλλαξον, τάχος ἱερεῦ παναοίδιμε, πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, ὡς θερμὸς προστάτης τῶν δούλων σου, δέομαι θεόφρον, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἐξαγαγὼν πάντας Ἄγιε, τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σῶσον παμμάκαρ σοὺς οἰκέτας, περιστάσεως καὶ ζάλης ἐναντίας, ταῖς εὐχαῖς σου σοφέ, πρὸς Κύριον βοῶντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ἄγιον Πάτερ τῶν Ἁγίων, καθικέτευε ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, ἀπαλλάττων αὐτούς, κακώσεως καὶ σάλου, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔτεκες Ἀχραντε Μαρία, τὸν ἀχώρητον Δεσπότην τῶν ἀπάντων, Ὄν ἀεὶ ὡς Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, νόσου καὶ πάσης θλίψεως, ἀπαλλάξαι Παναγία.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύει ὁ θεῖος Χαραλάμπης, Σὲ τὸν μόνον τῆς Δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι λοιμικὴν ἀσθένειαν, τῶν ὑμνολογούντων, καὶ δοξολογούντων, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὅλων Θεὸς τρισὶ προσώποις, προσκυνούμενος οἰκτείρησον τὸν κόσμον, τοῦ Χαραλάμπους Σῶτερ ταῖς δεήσεσι, δέει Σε ὑμνοῦντα, καὶ δοξολογοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ἡ Θεότης Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς Χαραλάμπους πάντας ρῦσαι, τῶν δυσχερῶν καὶ πάσης περιστάσεως, πίστει σε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ μόνη Θεοτόκος, τὸν Παντάνακτα ἀλήκτως ἱκετεύει, ὑπὲρ ἡμῶν ῥυσθῆναι περιστάσεων, ἀνυμνολογούντων, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων, Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξίστανται οἱ τύραννοι Ἀθλητά, θεωροῦντες τὴν χάριν τὴν ἔνθεον, τὴν ἐπὶ σοί, Μάρτυς ἐνεργοῦσαν ὑπερφυῶς, ἠνίκα ἐξηρτήθησαν, ἄνω εἰς ἀέρα καὶ ὁ τμηθεὶς, τὰς χεῖρας ἀοράτως, καὶ ξύλον τὸ βλαστήσαν, ταῦτα θεώμενοι ἐξέστησαν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν νόσον τὴν λοιμώδη καὶ μιανάν, ἀπελαύνων, Χαράλαμπες ἔνδοξε, ρῦσαι ἡμᾶς, πάσης δυσχερείας τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων τε κακώσεως, πονηρῶν ἀνθρώπων καταδρομῆς, καὶ φθόνου καὶ μανίας, καὶ τῆς συκοφαντίας, καὶ τῆς κολάσεως, ἀοίδιμε.

Δόξα.

Τριάδα Ὑπερούσιον προσκυνῶν, σὺν Ἀγγέλοις Χαράλαμπες ἔνδοξε, ταῖς σαῖς λιταῖς, οἴκτειρον ἱκέτας σου ἱερέ, καὶ τοὺς ὑμνολογοῦντάς σε, πάντων ἀδοκῆτων καὶ συμφορῶν, ἀπάλλαξον θεόφρον, παντοίας τε κακίας, καὶ τῆς γεένης παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρία τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως Δέσποινα, τῆς ἀπειλῆς, σάλου τε κακίας τῆς μιανῆς, καὶ βασκανίας Ἄχραντε καὶ ζηλοτυπίας τῆς βδελυρῆς, ἀπάλλαξον ταχέως, τοὺς Σε δοξολογοῦντας, καὶ αἰωνίου κατακρίσεως.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

Ἄθλοφόρων κλέος τὸ ἱερόν, Μάρτυρα Κυρίου, Χαραλάμπην νῦν οἱ πιστοί, ἐλατῆρα ὄντα, ἰσχυρὸν πάσης νόσου, καὶ παθῶν μετὰ πόθου ὑμνολογήσωμεν.

Αἴτημα ὑπάρχει θαυματουργέ, τοῦτο σὸν θεόφρον, ἀπελαύνειν τὴν λοιμικὴν, νόσον ἐξ ἀνθρώπων διὸ αὐτὴν ὀξέως, ἀπέλασον λιταῖς σου, καὶ πᾶσαν κάκωσιν.

Θρόνῳ παριστάμενος τῷ φρικτῷ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων, ἐκδυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν,

ρύσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, καὶ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν κολάσεως.

Χαραλάμπην πάντες τὸν θαυμαστόν, Ἱερομαρτύρων ἀγλάϊσμα τὸ φαιδρόν, πόθῳ εὐφημοῦντες, βοήσωμεν συντόνως, λιταῖς σου πρὸς τὸν Κτίστην, ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εὐλαβῶς, μνήμην Χαραλάμπους ἀνυμνήσωμεν τοῦ κλεινοῦ, πρὸς αὐτὸν βοῶντες, σοὺς δούλους σκέπε Μάρτυς, λοιμικῆς τε νόσου, καὶ πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς Σε, μὴ ἀστοχῆσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας ἐλεεῖς, Μάρτυς Χριστοῦ, τοὺς σοὶ προσδραμόντας ἐν πίστει, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, Ἀθλητὰ Χαράλαμπε ἀξιοθαύμαστε· διὸ οἴκτειρον ἅπαντας, καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, τάχιστα ῥυόμενος, τῶν ἀδοκῆτων δεινῶν, θλίψεως καὶ νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων καὶ τῆς ἐν γενέῃ κατακρίσεως.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σε ἀνατίθιμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.